

Gniew i przebaczenie (Mt. 5:21-26)

“Albowiem Bóg nie patrzy na to, na co patrzy człowiek. Człowiek patrzy na to, co jest przed oczyma, ale Pan patrzy na serce.” 1 Sm. 16:7b

Pan Bóg dał ludziom przez Mojżesza 10 przykazań. Piąte z nich brzmi: “Nie zabijaj” (2 Mż. 20:13). Cóż jednak owe przykazanie znaczy? Odpowiedź daje nam Pan Jezus w dzisiejszym tekście biblijnym.

Dlaczego Syn Boży uważa za ważne wyjaśnić nam znaczenie tego przykazania? Przecież wydaje się ono tak oczywiste w swoim przekazie. Pan Jezus zaczyna od słów: “Słyszeliście, iż powiedziano”. Faryzeusze, czyli uczeni w Piśmie, religijni przywódcy w tamtych czasach nauczali ludzi, iż przykazanie to zabrania jedynie morderstwa.

Jezus Chrystus mówi nam jak bardzo głęboko w sercu jest źródło każdego grzechu. Już sam jego zamysł jest grzechem. Mówi do nas: “A Ja wam powiadam”. Któż może mówić w ten sposób, w tym tonie, jak tylko istota z niebios, ktoś kto ma nad światem bezwzględny autorytet? Tylko Bóg może powiedzieć “A Ja wam powiadam”.

“Každy, kto się gniewa na brata swego, pójdzie pod sąd.” Mt. 5:22

Czy w powyższym kontekście zaskoczeniem mogą być dla nas słowa z 1-go listu św. Jana? “Každy, kto nienawidzi brata swego, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie ma w sobie żywota wiecznego.” 1 J 3:15

Nienawiść nie ma miejsca w sercu chrześcijanina. Nienawiść jest grzechem, jest przestępstwem piątego przykazania. Cóż więc należy robić? Przede wszystkim wybaczyć. Tak jak nam

wybaczone są grzechy do których przyznamy się przed Bogiem, tak od nas oczekuje Pan, że w ten sam sposób traktować będziemy naszych bliźnich na ziemi:

“I odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom.” Mt. 6:12

To nie są puste słowa w Modlitwie Pańskiej, której nauczył nas Jezus. A któż może nas nauczać o przebaczeniu, jak nie ten, który kilka lat później w cierpieniu na krzyżu wołał: “Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą co czynią.” Łk. 23:34 Tak mamy postępować, jeśli prawdziwie jesteśmy jego naśladowcami. Nie możemy mieć pokoju z Bogiem, jeżeli nasze sprawy z innymi ludźmi pozostają nie rozwiązane. O tym mówią nam kolejne wersety:

“Zostaw tam dar swój na ołtarzu, odejź i najpierw pojednaj się z bratem swoim, a potem przyszedłszy, złóż dar swój.” Mt. 5:24

Tym darem, który powinniśmy złożyć przed Bogiem jest skrucha i upamiętanie. Ale najpierw mamy wyprostować relację z naszym bratem, sąsiadem, kolegą, nieznanym. Każdy inny człowiek jest naszym bratem.

“Pogódź się rychło z przeciwnikiem swoim, póki jesteś z nim w drodze.” Mt. 5:25

W tym wersecie mamy przypomnienie, że tylko teraz, kiedy jesteśmy tu na ziemi w pielgrzymce, mamy szansę pojednać się z ludźmi. Po naszej śmierci, kiedy Jezus Chrystus przyjdzie ponownie sądzić żywych i umarłych, będzie na to za późno. Uporządkujmy więc nasze sprawy póki jeszcze mamy na to czas. Z ludźmi i z Bogiem wszechmogącym.